

Předvánoční posezení nad skleničkou vysokoškolského života

Přítomnost Vánoc byla tehdy téměř hmatatelná. Visela ve vzduchu jakožto všem dobře známá skutečnost a snad nikdo neměl dost sil na to, aby potlačil jemné vzrušení pramenící z vidiny několika nadcházejících dnů. Nutno podotknout, že „svátkům klidu a pohody“ se člověk v dnešní době ani vyhnout nemůže – už od října je systematicky bombardován nabídkou těch nejvýhodnějších vánočních dáreků, velice chutných kaprů z ekologických chovů a koledy si nevědomky brouká, i když o tu tklivou melodii v hlavě ani za mák nestál. Nicméně, kdo by se nechal odradit vypočítavou masáží obchodních řetězců a na onen krásný čas zanevřel, udělal by velkou chybu.

Jedním z kouzelných aspektů Vánoc je fakt, že svět se na chvíli zastaví a vystoupí z každodenních vyjetých drah. Naše škola rozhodně neměla v úmyslu zůstat pozadu, a tak na den upustila od prověřování znalostí, vštěpování informací a rozhodla se místo toho využít vánoční nálady k vytvoření mile nostalgické absolventské sešlosti. Ačkoli mezitím na opačném konci školy v tělocvičnách probíhal zuřivý souboj o prvenství ve volejbalovém turnaji, posezení v učebně výtvarné výchovy si nenechalo ujít mnoho zvědavců, zejména z řad letošních maturantů. Od koho jiného by si také měli poslechnout zážitky a zkušenosti z poststředoškolského života, než přímo z úst čerstvých absolventů a studentů, kteří gymnaziální branou prošli před více lety. Zdá se, že i pro ně samotné bylo setkání příjemným vytržením z vysokoškolského akademického roku a zároveň možností, jak si připomenout šest let strávených na naší bezručovské půdě.

Uši přítomných byly pečlivě nastražené a zvědavé tváře čekaly, co jim o jejich blízké budoucnosti řeknou ti zasvěcenější. Vysokoškoláci samozřejmě dobře věděli, jak správně zapůsobit oním ostříleným způsobem s dávkou nadhledu a suverénnosti. Stačilo několik měsíců, aby si zcela zvykli na nové boty. Teď už je nikdo nevyděsí řečmi o menze, stagu, kolejích, zápočtech nebo skriptech, přestože ještě donedávna pro ně byly španělskou vesnicí. Jejich role se změnila a umožňuje jim tak dávat dobře míněné rady mladším maturantům. Na povrch se vynořila témata jako samotný výběr vysoké školy, přijímací zkoušky, přístup ke studiu či ubytování nebo mimoškolní aktivity. Jelikož absolventská návštěva se dočkala velkého počtu účastníků, v místnosti se objevili zástupci mnoha oborů. Každý potenciální zájemce si tak přišel na své a měl možnost vyslechnout si podrobnější informace. Posezení však nebylo pouze formální informativní schůzkou. Je dobře možné, že v budoucnu využijeme i některé z tipů, jako například, že na zkoušku člověk musí chodit zásadně s osobou, která se naučila podobné množství učiva – připravenější a lajdáčtější kamarádi se nedoporučují, nebo že maturitu nemáme brát za tak velkého strašáka a máme si plnými doušky užít letní prázdniny – ty nejděšší, kterých se v životě dočkáme.

Dalo by se říci, že předvánoční hodina zaručila příjemně strávený čas oběma stranám. Nenápadně se zjevilo tiché porozumění a strany si chvílemi vyměnily pozice – zatímco my maturanti jsme se už viděli v cizích končinách, neznámých vodách vysokých škol a stydlivě uvažovali nad nejistou budoucností, ti starší měli před očima obrazy z let minulých a toulali se ve vzpomínkách bývalým středoškolským životem, který formoval jejich současné Já.

Zpracovala: Lenka Lahnerová, 6.A